

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 11-12 (273), листопад-грудень 2024

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

Яким Віфлеємом ти будеш
цього Різдва?

стор. 2

Євангелія для біженців

стор. 3

ОДНА МИТЬ

стор. 4

ЗАРАДИ ЛЮБОВІ
ДО ХРИСТА

стор. 6

Як святкувати Різдво?

Різдво — це подія, яка має найбільше значення для християн. Це не просто момент для святкових розваг чи багатих столів, це час, коли ми згадуємо про народження Ісуса Христа — Спасителя світу. У Євангелії від Луки ми читаємо, як ангел Господній сповістив пастухам про народження Спасителя, а сам Ісус народився в яслах, серед простоти і скромності. Це був не царський палац, не пишний трон, а просте місце, що підкреслює суть Божого приходу в цей світ — через смиренність, любов і служіння людям.

Закінчення на стор. 7

Христос народився! Славімо Його!

«Бо Дитя народилося нам, даний нам Син...» (Іс. 9:5)

Дорогі брати та сестри!

Вітаємо вас із чудовим святом Різдва Христового та Новим 2025 роком!

Цей рік приніс Україні ще більше випробувань та болю, війна не дає спокою нашій землі, руйнуючи долі тисяч сімей. Але в цей час, коли ми страждаємо, важливо не забувати про обітницю Божі, які Він дав нам через пророків. Народження Ісуса стало радісною звісткою для всіх людей: «На землі мир, а в людях добра воля!» (Лк. 2:14) — це слово звучить особливо важливо для нас сьогодні.

Нехай кожен із нас відкриє своє серце для Божого миру, щоб цей мир поселився в нашій країні та в наших родинях. У цей складний час

пам'ятаймо, що Христос є з нами, Він наш Спаситель, наша надія і наше світло у темряві.

Зі словами ангела: «Не лякайтесь!» (Лк. 2:10) ми вступаємо в новий рік із вірою і надією, що Господь буде з нами, і ми все переможемо.

Нехай Новий 2025 рік принесе нам мир, зцілення, Божу благодать і силу, щоб подолати всі труднощі. Нехай ця різдвяна звістка стане ключовою для кожного, а також для нашої країни, щоб ми могли жити у справжньому мирі та любові, яку дарує нам наш Господь.

**З Різдвом
Христовим
та Новим
2025 роком!**

*З повагою та любов'ю
Обласна рада та працівники
Офісу
Рівненського обласного
об'єднання ХВЕ
єпископ УЦХВЕ
у Рівненській області
Олександр Коток*

Ніч розпростерла зоряне крило...
Земля вітає Господа Рожденного!
Небесної Любові Джерело,
Спасителя Христа Благословенного!

Лунає в небі мелодійний спів,
Світло Боже землю всю осяяло;
І ангели вітають пастухів:
Велику радість ми для вас звіщаємо!

Там, в Віфлеємі, в скромному хлівці
Великий Вождь Син Божий вам народжений!
Спаситель ваш, прийдуть до Нього всі:
Знедолені, натружені, знеможені...

З небес дивився ангел Гавриїл,
Той, що прийшов із вісткою пророкою,
Що явиться для людства Цар царів
І діяти любов'ю буде Отчою.

Прийшов Господь, відкрився нам, обняв,
Наблизив нас Він до любові Божої;
В число Своїх улюблених прийняв,
Святиною для нас став найдорожчою.

Отер з очей Він розпачу сльозу,
Відкрив нам джерело Своєї милості;
Явив любові нам Свою красу,
Святою Кров'ю ми Його омилися.

Тепер ми Його доньки і сини,
В серцях ми щиро Бога прославляємо,
І з трепетною радістю всі ми
Народженого Господа вітаємо!

Яке то чудо! Народився Бог
В серцях простих, смиренних і розкаяних.
Звільнив від зла, від горя, від тривоги
Ми за любов Ісуса прославляємо

Як добре, що у темряві ночей
Є поруч Той, Хто любить, Хто не зраджує,
Хто нам сльозу втирає із очей,
Втішає нас, підтримує, розраджує...

І серед нас є чуйні ті серця,
Що небайдужі до проблеми ближнього.
Ті, що святять і Сина і Отця,
Вони обранці Господа Всевишнього.

Що розуміють бідних і простих,
Обділених, нужденних, незахищених,
Вони у Бога у числі святих!
До воїнства Господнього причислені.

Як мало тих, що Господа Царя
Відображають, путь Його продовжують
Серця свої несуть до вівтаря
І славу Його імені примножують.

Поклонимось Рожденному Христу,
За дар спасіння Богом подарований
За жертвеного подвигу красу
І за оселі в небі приготовлені.

Хай на землі любов і мир цвітуть
Живе в серцях святої зірки сяєво
Хай Божий Ангел Вам рівняє путь,
З Різдвом Христовим щиро вас вітаємо.

Марія Мосійчук

Яким Віфлеємом ти будеш цього Різдва?

Назва «Віфлеєм» означає «Дім хліба». Це здається дуже відповідним знаком, адже з Віфлеєма прийшов Хліб життя. Багато у чому він являє собою лінію фронту між цим та потойбічним світом.

Віфлеєм розташований лише за 10 км від Єрусалима, але може здаватися як окремим світом, так і мікрокосмом цього історичного міста. У часи першого Різдва це було село, але з того часу Віфлеєм розрісся до міста. Це — місце контрастів, перехрестя та виборів, що нагадують вибори, які стоять перед нами сьогодні.

К. де Брюїн, «Віфлеєм», 1698

Історія двох місць

Ми часто уявляємо собі Віфлеєм як спокійне сонне село у місячному сяйві, що його відвідала зірка тієї знакової ночі. Можливо, здалеку так і здавалося. Але, підійшовши ближче, ми розуміємо, що це місце яке зазвичай, але не мирне. Перепис населення, про який ми всі читали, і відносна близькість до Єрусалима — це гарантія метушливого натовпу та галасу.

Князь Миру, що уособлює привітання любові, був маргіналізований від самого свого народження тут, серед тварин. Цар прийшов серед пилу і бруду, огортаючи себе смиренною покірною волею Божою, а не золотими одягами земної поверховості.

І з цього місця Божого народження прийшло звірство вбивства Святих Невинних Немовлят, перших мучеників за віру.

Як тоді, так і нині, Віфлеєм залишається надто складним, щоб точно і належним чином вписатися у вітальні листівки та святкові пісні. Це — любов і ненависть, єдність і поділ, милосердя і суд, поєднані в одне ціле. Зрештою, таким є і світ. Таким чином, він не може уникнути протиріч та іронії людської недосконалості, що намагається хапатися за якусь сприйняття порядку і мети. Віфлеєм за своїм ядром і суттю — це історія двох місць, як і цей світ, як і ми самі.

Перехрестя

Якщо Віфлеєм — це іронічне зіставлення двох реальностей, цього та потойбічного світів, він є також і перехрестям або роздоріжжям. Це вибір між двома дуже різними подорожами.

З одного боку, ми маємо вибір бути від світу цього, зануреними у буденну, претензійну поверховість з упевненістю, що вона необхідна для виживання і процвітання у цьому світі. З іншого боку, Віфлеєм — це виклик любові, що заохочує бути чимось набагато більшим. Він закликає нас жити на глибшому та вищому духовному рівні, який присутній у набагато нижчій і, здавалося б, незначній земній площині.

Люди у Віфлеємі тієї першої Тихої ночі були зовсім немовчазними. Як і ми сьогодні, вони були оточені гамором цього світу, і навіть занурені у нього. Ті, кого змусили піти туди через дражливий перепис населення, організований владою імперії-завойовниці, ймовірно, були обурені незручностями. Тим, хто вже проживав у Віфлеємі, ймовірно завдали клопоту обурені відвідувачі. Швидше за все, вони не були переповнені доброзичливістю та любов'ю. Так само, як і ми сьогодні, ці люди, ймовірно, відчували знування та неповагу з боку світу, який не включав їх до свого списку проблем і планів. Я гадаю, кожен із нас може відчувати, як зовнішні сили, на які ми не можемо впливати, постійно штовхають нас.

Незалежно від їхніх обставин та ситуацій, більшість, якщо не всі з цих людей, мали великий досвід у тій єдиній навичці, яку ми всі регулярно практикуємо — заклопотаності собою.

Отже, серед двох контрастних реальностей, що їх репрезентує Віфлеєм тієї ночі, на перехресті виборів та викликів, що їх ці реальності означають для кожного з нас, ми повинні запитати себе: який я Віфлеєм?

Закінчення на стор. 6

Коротка історія Різдва

Різдво — це свято, яке відзначає народження Ісуса Христа, Спасителя світу. Згідно з Біблією, історія Різдва розповідається в Євангеліях від Матвія та Луки.

Оскільки імператор Август видав указ про перепис населення, Марія та її наречений Йосиф вирушили до Віфлеєма, рідного міста Йосифа, щоб зареєструватися.

МАТВІЙ ТА Лука описують події дещо по-різному, але основні моменти є спільними.

Ангел Гавриїл явився Діві Марії в Назареті і повідомив, що вона стане матір'ю Сина Божого. Це сталося надприродно через Святого Духа, і дитина, яку вона народить, буде називатися Ісус.

Оскільки імператор Август видав указ про перепис населення, Марія та її наречений Йосиф вирушили до Віфлеєма, рідного міста Йосифа, щоб зареєструватися. Це сталося, коли Марія була на останніх термінах вагітності.

Через переповненість готелів, Марія та Йосиф не знайшли місця для ночівлі, і Марія народила Ісуса в хліві, поклавши його в ясла. В цей момент на небі засяяла зірка, що стала знаком для мудреців.

Ангел Господній з'явився пастухам на полях біля Віфлеєма і спові-

стив їх про народження Спасителя. Пастухи пішли до Віфлеєма, знайшли немовля і поклонилися йому.

Мудреці зі Сходу, побачивши зірку, що вела їх до місця народження Ісуса, принесли йому дари: золото, ладан і смирну. Вони розуміли, що це був Цар, народжений для спасіння людства.

Коли цар Ірод дізнався про народження нового Царя, він розлютився і наказав убити всіх дітей до двох років у Віфлеємі. Ангел попередив Йосифа, і він з Марією та дитиною втік до Єгипту, де перебували до смерті Ірода.

А далі на сторінках Біблії розповідається про те, чим займався Ісус, живучи на землі. Це не просто розповідь, це історія, яка стосується кожного. Її варто прочитати, зрозуміти, прийняти...

Олександр ГЕНІШ,
редактор газети «За віру Євангельську»

НОВИНИ

26.10.2024 в Рівному відбулось навчання тренінг для капеланів, організований Рівненським обласним об'єднанням Української Церкви Христини Віри Євангельської — 54 капелани отримали сертифікати. Впродовж трьох днів, діючі капелани, а також ті хто навчаються стати ними, проходили основи капеланського служіння, та тренінг з тактичної медицини, по наданню першої домедичної допомоги. Серед викладачів були такі досвідчені військові капелани як Анатолій Кушнірчук та В'ячеслав Когут.

Церкви с. Перетоки, Здовбиця, Чабель, Українка, Ясногірка, Познань, Селець, Сухополя, Олександрія, Берестівка, Біловіж відзначили День Подяки.

В усіх (нолишніх) Районах Рівненщини відбулися звітні конференції за участю старших служителів;

08–10.11.2024 волонтери з Дубенського району мали поїздку на Херсонщину, де провели п'ять зібрань в різних селах та роздали 250 продуктивних пакетів, 250 сіток картоплі. У поїздки приймали участь волонтери Віталій Куріч та Олексій Гарбар, пастор-благовісник Мусій Губеня та старший пресвітер Демидівського району Василь Глабець;

10.11.2024 в церкві с. Корнин на пресвітерське служіння був обраний Бульботко Сергій. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук та старший пресвітер району В'ячеслав Марчук;

Волонтери мали можливість відвідати на Херсонщині цивільне населення і військових, де провели 4 зібрання, служачи словом, віршами, співом. Загалом роздали 300 булок хліба, близько п'яти тон картоплі. Дана поїздка відбулася, зокрема, за підтримки Рівнен-

ського обласного об'єднання УЦХВЕ. Картоплю надали церкви сіл Довге, Велике Вербче, Олександрія, Мутвиця.

Церква с. Стоянівка відзначила ювілей 100 років і День подяки. У святковому служінні взяли участь почесний єпископ Михайло Паношко, заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, пресвітер з церкви с. Сулимів з сестрами, старший пресвітер району Микола Кондратюк, служителі з церков Радивилівського району, брати та сестри з церкви м. Дубно та представники влади. Після служіння присутні мали святковий обід.

В церкві «Добрий Самарянин» с.Зозів пройшло святкове зібрання, приурочене до четвертої річниці дому милосердя (центра реабілітації). В зібранні взяли участь відповідальний за соціальне служіння Петро Балабак, заключне слово мав Олександр Попчук;

17.11.2024 церква м. Корець відзначила 30-річчя і свято подяки. Зібрання відвідали перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок та заступник Петро Музичук.

В церкві с. Великі Цепцевичі на дияконське служіння був обраний Волошук Сергій Миколайович. Членське зібрання при благословенні старших служителів провів місцевий пресвітер.

Церква с.Колки Дубровицького району відзначила 100-річчя та День подяки. В зібранні взяв участь старший єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок, єпископ Олександр Коток та інші служителі.

В церкві с.Новики на дияконське служіння були обрані Босик Роман та Тутевич Володимир. Також подякували за служіння диякону Шабету Сергію, який тепер є почесним дия-

коном. В зібранні взяв участь старший пресвітер району Сергій Секан.

19.11.2024 в церкві «Христа Спасителя» м. Костопіль відбулася сімейна зустріч на тему: «Мир вашому дому». Служив єпископ Ростислав Мурах;

23.11.2024 в церкві с. Довгополя розпочалися курси для проповідників. 37 братів з району виявили бажання навчатися. Словом наставлення звернувся до братів старший пресвітер району Сергій Секан, а також завершили молитву благословіння. Тему «Біблійний портрет проповідника» викладав Роман Мельник з РДСА;

24.11.2024 сьогодні в церкві с. Головин рукопоклали Стецюка Олега на дияконське служіння. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук та старший пресвітер району Петро Каплюк.

В церкві с. Підбрусинь Дубенського району на пресвітерське служіння обраний Руслан Мельник. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Вадим Савченко;

27–30.11.2024 волонтери з Дубенського району мали поїздку в Херсонську і Дніпропетровську область, де провели вісім служінь, роздали 350 продуктивних наборів, 400 здобних калачів, набори гігієни, фільтри для води, взуття. В поїздки приймали участь волонтери Віталій Куріч, Олексій Гарбар, благовісник Мусій Губеня, старший пресвітер Радивилівського району Микола Кондратюк;

01.12.2024 в церкві Колесники рукопоклали двох дияконів: Шляховчука Павла та Ковальчука Віталія. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщи-

ни Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Шпак та інші служителі;

04.12.2024 в церкві с. Млинок Вараського району відбулася зустріч членів церкви з старшими служителами Об'єднання — єпископом Олександром Котком, заступниками Олександром Чернюшком, Степаном Килушиком, старшим пресвітером району Василем Козяром;

07.12.2024 церква села Познань Рокитнівського району, разом із Рівненським обласним Об'єднанням УЦХВЕ, відправили 47 складометрів дров на Херсонщину;

08.12.2024 церкву «Воскресіння» м. Вараш відвідали старші служителі Об'єднання: єпископ Олександр Коток, заступник Степан Килушик, старший пресвітер району Сергій Секан, а також мер міста Вараш Олександр Мензул та його заступник Дмитро Стецюк. Служителі звершили молитву за Україну, капеланів та молитву благословіння на випробувальний термін до рукопокладення дияконів: Олександра Лисюка, Вадима Матковського, Олега Ларічева та Олега Манзика. Словом поділився також пастор цієї церкви Стас Мілтанов.

В церкві «Світанкова Зоря» на дияконське служіння були рукопокладені: Рошук Федір Вікторович, Прит Ігор Володимирович, Назарук Сергій Степанович, Іванок Андрій Вікторович, Бабак Віктор Олександрович, а також на служіння капелана з правом священної дії Алексеевцев Руслан Іванович. Служіння рукопокладання зверхували перший заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, заступник Петро Музичук, старший пресвітер району В'ячеслав Марчук, Сергій Мельник, Олександр Фінчук та Володимир Прит.

Євангелія для біженців

Війни завжди супроводжуються таким явищем, як величезні колони біженців — людей, які готові залишити свої комфортні домівки та їхати у невідомість. Загроза війни штовхає їх до цього. Але ніхто так не розуміє біженців, як Ісус, адже історія Його народження починається саме з втечі до чужої країни. Погляньмо на цю історію з нового боку.

Едвін Лонгсден Лонг,
«Anno Domini»

НА КАРТИНІ «Anno Domini» (Едвін Лонгсден Лонг, кінець XIX століття) зображена відома історія втечі в Єгипет. Але зазвичай у цій події мало уваги приділяється таким деталям: а як було Йосипу та Марії жити в цій культурі? Не вдаючись у подробиці, бачимо, що художник зображує «святе сімейство» чужими у новій культурі. Очевидно, що вони не вписуються в цю спільноту. Чужі для них не лише одяг, їжа, пахощі, а й релігія. Тут поклоняються тому, що засуджувалося в Ізраїлі. Йосип і Марія виглядають аскетично на тлі повсюдної розпусти Єгипту. Однак їх сюди направив Бог, щоб вони уникали загрози на батьківщині.

Перша група — сім'я біженців

Перед нами — Ісус, що народився, і батьки, які змушені емігрувати до невідомої для себе країни. Вони не знали мови, у них не було родичів. Їм було непросто.

Єгипет за часів Христа був найрозвиненішою країною — житницею римської імперії. Єгипет годує все Середземномор'я. Тут також є найбільша Олександрійська бібліотека, філософи, мислителі, торговці. Тут є величезна діаспора євреїв. Саме тут, в Олександрії, були вчені, які перекладали Старий Завіт давньогрецькою. Тут з'явився переклад під назвою Септуагінта — Переклад сімдесяти старців (3–1 століття до н. е.).

Проте для молоді сім'ї це був час складних питань, на які вони не знаходять відповіді: «Що далі? Як нам жити?».

Їм потрібно просто чекати знак від Бога.

Друга група — добрі люди

Це були волхви, що прийшли здалеку вклонитися Месії, що народився. Деякі дослідники вважають, що це були євреї з вавилонської діаспори, які добре пам'ятали пророцтва Старого Завіту і бажали вклонитися перед своїм Месією.

Саме у Вавилоні була особливо розвинена астрономія. Вавилоняни старанно стежили за зоряним небом. Вони давали назви планетам, зіркам тощо. Вони мали обсерваторії. Спостерігаючи за небесними світилами, вавилоняни запровадили календар, що складається з 12 місяців, ввели поняття «тиждень». Вони розрізняли сузір'я і давали їм назви, більшість із яких відповідають сучасним назвам.

І ось ці знавці зоряного неба та біблійних пророцтв принесли дари — золото, ладан та смирну.

Зазвичай ми звертаємо увагу на богословський аспект цієї історії. Що означають ці дари? Золото, можливо, це символ царя, ладан — священника, а смирна — пророка чи жертви. Однак, розмірковуючи про ці образи ми можемо обійти увагою практичний аспект цих дарів.

Золото було украй необхідним ресурсом, щоб молода сім'я могла прожити у Єгипті. Хоч Єгипет і був розвинутою цивілізацією, але з соціальною допомогою там все було погано. Її просто не було. А молодій сім'ї треба було за щось жити. Тому цей дар був як «соцдопомога». На це золото Йосип та Марія змогли не голодувати у Єгипті. Пахощі (ладан і смирна) також були

ліквідні у цій країні. Люди, які опиняються в чужому місті, чудово розуміють, наскільки важливо, чи є там добрі люди, які могли б використати свій гаманець для служіння.

Ймовірно, волхви не змогли б передбачити, що сім'я, до якої вони прийшли, наразиться на жорстку небезпеку. Але Бог керував усім і забезпечив молоду сім'ю всім необхідним для життя на чужині.

Третя група — лиходії

Якщо є біженці, то є той, хто є джерелом загрози. В цьому випадку — це цар Ірод та воїни.

Ірод Великий — це особистість дуже значуща для Ізраїля. Він багато зробив для цієї землі. Він по-своєму підняв з колін свою країну. Найважливішою справою Ірода була реконструкція Другого Храму (Храм Зоровавеля). У передмісті Єрусалиму збудував амфітеатр, під його керівництвом збудовано середземноморський порт Кесарія, реконструйовано Самарію тощо. Його було за що шанувати. Але в історію Ірод увійшов завдяки одній своїй особливості — він постійно турбувався про безпеку особисту та свого престолу. І знищував будь-кого, навіть своїх синів, хто міг потенційно претендувати на його позиції.

Різанина у Віфлеємі

Цар вирішив, що немовля, що народилося, Ісус, — є загрозою, і треба превентивно завдати удар. Ірод намагався завжди діяти з випередженням, аби бути на «крок попереду всіх». Саме тому про нього говорили, що краще бути свинею Ірода, аніж його сином, тому що так більше шансів вижити.

Він наказує знищити всіх хлопчиків до двох років. Це були надмірні рамки. Воїни влаштовують «різанину у Віфлеємі». Не думаю, що комусь спадало на думку те, що воїни не винні у вбивстві немовлят, адже просто виконували наказ. Є певні межі й для військових, бо вони мали право відмовитись виконувати наказ.

Ще одна якість Ірода — це постійно почуватися приниженим. Йому часто здавалося, що з нього знущуються, сміються і не поважають. Почуття образи штовхає авторитарного імператора на злочини. І це почуття замінює справедливість. «Тоді Ірод, побачивши, що мудреці з нього насміялись, розлютився велми й послав повбивати у Віфлеємі й по всій його околиці всіх дітей, що мали менше, ніж два роки, згідно з часом, що пильно вивідав був від мудреців» (Євангеліє від Матвія 2:16).

Невже хтось думав, що волхви спровокували геноцид дітей у Віфлеємі? Чи можна запропонувати волхвам піти на поступки Іроду і розповісти, де Месія?

Не чув таких версій.

Четверта група — жертви

«...Рахиль плаче за дітьми своїми й не хоче, щоб її втішити...» (Євангеліє від Матвія 2:18).

Це люди, які не встигли через різні обставини виїхати із зони небезпеки і постраждали від дій військ божевільного Ірода. Це люди, котрі втратили своїх рідних, близьких. Вони плачуть і не можуть втішитися, не можуть приймати жодну поверхневу втіху. Цей плач чутний, і він сильний.

Справді, плач Рахилі дійде до багатьох. Він торкнеться сердець людей, які були далекі і нічого не чули про це.

Крик матерів, що втратили дітей, неможливо підробити або назвати це фейком або інсценуванням. Це найпереконливіший аргумент у нелюдності Ірода.

ЄВАНГЕЛІЄ ДЛЯ БІЖЕНЦІВ

Якщо дивитись на цю історію, то у чому блага звістка для біженців?

Ісус. Він розуміє всіх біженців, бо Сам був таким, коли народився на цій землі. Він розуміє людей, які змушені покинути свої комфортні житла та їхати у повну невідомість. Він поруч із тими, хто змушений бігти та облаштовуватися у чужих містах.

Добрі люди. Бог безпечно вершить історію і займається великими питаннями геополітики. Заохочує імператорів робити перепис людей тільки для того, щоб сім'я Йосипа опинилася у Віфлеємі. Він займається питаннями космосу — коли виводить нові зірки на небосхил.

Але при цьому Він не забуває і про маленькі, але практичні питання — утримання біженців у нових землях. Дари волхвів виявилися дуже важливим ресурсом для їхнього життя на чужині. Звичайно, Бог розбиратиметься з арміями, кліматом і правителями, але Він не забуде і про тих, які опинилися у складних умовах. Сьогодні багато біженців зустрічають добрих людей, які або особисто, або використовуючи держінституції, допомагають облаштуватись. Хто опинився у вимушеному переселенні, той обов'язково зустріне таких, і це милість Божя. Звертайте увагу на це, адже через руки цих добрих людей служить вам Господь, Який вже заздалегідь схилив їхні серця.

Ірод. Як у давнину, так і зараз є божевільні правителі, які вічно стурбовані своєю безпекою. Вони впевнені, що мають право завдавати превентивні удари по всіх, хто може колись у майбутньому становити небезпеку. Це типово для будь-якої людини, яка страждає на параною. А ще таким людям весь час здається, що вони та їхня країна не мають належної поваги, що над ними сміються, утискають. Тому вони переконані, що їх змусили атакувати. Але добра звістка полягає в тому, що Іроди вмирають. «Коли ж Ірод умер, ось Ангел Господній з'явився в Єгипті вві сні Йосипові...» (Євангеліє від Матвія 2:19). І як кажуть історики, він помер дуже раптово і болісно, після «різанини у Віфлеємі». Не доживши до 70 років (!). Цікавий факт.

«Терміни безумств у Іродів обмежені».

Рахиль. Це, мабуть, найважче у цій історії. Але Господь може зробити те, що не можуть зробити люди. Так, забути таке неможливо, але можна з цим жити. Бог творить неможливе. Чи може Бог зрозуміти, що таке втратити дитину? Так, Батько бачив свого Сина, що вмирав на хресті через любов до світу. Він розуміє... І Він здатний втішити.

І останнє. Йосип і Марія через час, коли їх покликав Ангел, залишили більш розвинену цивілізацію, і повернулися жити та служити у своєму маленькому селі — Назареті. Є час їхати, та є час і повертатися. Хтось залишиться, а хтось повернеться до своїх маленьких і затишних містечок.

Все це відбулося за одну мить, дуже вражаючу мить. У швидкоплинній течії часу ця мить, здавалося, нічим не відрізнялася від решти. Якби ми змогли вирвати її з ходу історії і розглянути, вона виглядала б точно так, як ті хвилини, які пройшли, поки ви читали ці слова. Вона прийшла і пішла. Цій миті передували інші, і за нею ішли хвилини, нічим від неї не відрізняючись. Це була мить із мільйона миттєвостей, які відраховують час із тих пір, як вічність стала виміром.

Але в реальності ця мить була зовсім іншою. У цей відрізок часу відбулося щось вражаюче. Бог став людиною. Поки все творіння нічого не підозрювало, жило на землі, на нього ступила Божественність. Небо відкрилося і помістило в людську утробу найцінніше від себе.

Всемогутній за одну мить став уразливим. Того, Хто був Духом, тепер можна було проколоти. Той, Хто був більшим за Всесвіт, став зародком. І Той, Хто влаштував Своїм словом світ, обрав бути залежним від молоді дівчини. Бог як плід. Святість, яка спить в утробі матері. Творець життя, Якого народжують.

Бога було наділено бровами, ліктями, двома нирками і селезінкою. Він прихилився до стінок матки і плавав у навколоплідних водах матері.

Бог підійшов дуже близько.

Він прийшов не у блиску блискавки і не як непереможний завойовник, а Його крик почула сільська дівчина і сонний тесля. Руки, які Його тримали, не знали манікюру, вони були мозолистими і брудними. Думати так про народження Ісуса незвично.

Жодного шовку і слонової кістки, жодного хваління. Жодного свята, жодного шуму.

Якби не пастухи, не було б жодного урочистого прийому. І якби не група астрономів, не було б ніяких дарів.

Ангели дивилися, як Марія змінює пеленки Богу. Всесвіт дивився з подивом, як Всемогутній вчиться ходити. Діти гралися з Ним на вулиці.

ОДНА МИТЬ

Ох, якби начальник синагоги в Назареті знав, Хто слухає його проповіді...

Можливо, в Ісуса були прищі. Можливо, Він не мав музичного слуху. Можливо, Він подобався сусідській дівчині, яка жила на його вулиці, або навпаки, вона Йому. Можливо, у Нього були худі коліна. Але одне точно: будучи абсолютно божественним, Він був справжньою людиною.

За тридцять три роки Він пережив усе, що відчували ми з вами. Він був

слабким. Він втомлювався. Він боявся невдач. Він простуджувався, Його тіло мало запах. Його бентежили почуття. Його ноги втомлювалися. У Нього боліла голова.

Думати про Ісуса в такому світлі здається неприйнятним, чи не так? Нам би цього не хотілося — ми відчуваємо себе дуже незручно. Набагато легше тримати людськість подалі від божественного втілення. Очистити ясла від гною. Втерти піт із Його чола. Прикинутися, що Він

ніколи не хропив, не смаркався і не бив випадково молотком по пальцеві.

Так все легше усвідомити. Залишаючи Його лише божеством, ми якимось чином тримаємо Його на відстані, «в рамочці», передбачливим.

Не робіть цього. Будь ласка, не потрібно! Дозвольте Йому бути таким же людським, як Він хотів. Пустіть Його в бруд і мерзотність цього світу. Адже якщо тільки ми випустимо Його, Він зможе витягнути нас із цієї трясовини.

Прислухайтесь до Нього.

«Люби свого ближнього, як самого себе! Нема іншої більшої заповіді над оці» (Мр. 12:31).

Заклик залишити сім'ю заради Євангелії висунув Той, Хто на прощання цілував біля дверей Свою маму (Мр. 10:29).

«Благословляйте тих, хто вас проклинає» — ці слова промовлені устами, які незабаром просили Бога простити Його вбивць (Мт. 5:44).

«І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!» — слова Бога, який в одну мить зробив неможливе, щоб для нас із вами все стало можливим (Мт. 28:20).

Все це відбулося за одну мить. За одну мить... Дуже чудова мить. Слово стало тілом. Буде й інша мить. Світ ще побачить одну мить преображення. Розумієте, ставши людиною, Ісус подарував людині можливість бачити Бога. Коли Ісус відправився додому, Він залишив двері відчиненими. І як результат, «всі змінимся раптом, у мить ока» (1 Кор. 15:51, 52).

Перша мить преображення пройшла непоміченою. Але, б'юсь об заклад, друге преображення замінять усі! Наступного разу, коли будете просити почекати одну мить, пригадайте, що саме стільки потрібно буде для повної зміни світу.

Макс Лукадо

Із книги «Бог підійшов так близько»

- ✓ Якщо день похмурий, світи сам тим добром, яке маєш, і навколо тебе стане світліше.
- ✓ Місце для добрих справ — всюди, час для добрих справ — завжди.
- ✓ Немає у світі прекраснішого почуття, ніж відчуття, що ти зробив людям хоч краплю добра.
- ✓ Доброта — мова, яку можуть чути глухі й бачити сліпі. Чим більше доброти ви відкриєте в самому собі, тим більше ви помітите її навколо.
- ✓ Веди своє життя так, щоб щовечора ти міг сказати собі: моє життя зменшилося на один день, одна добра справа додалася... Запитайте у себе: чи були ви добрі сьогодні? Зробіть доброту вашою щоденною невіддільною часткою і світ навколо вас зміниться на краще.
- ✓ Роблячи добро, людина відчуває радість. Роблячи гріх — страждає. Чим більше добра робить людина, тим більше вона радіє; чим більше робить зла, тим сильніше страждає її душа.

Він зовсім не малий поміж містами, Той Вифлием — царя Давида дім. Дарований святими Небесами, Родився там Христос, Спаситель всім.

В ту ніч Земля про Нього ще не знала, А вже п'ятьма гріховна зникла враз. І тільки Небо в радості співало, Збулись слова пророків у той час.

Світ міцно спав. Марія лиш не спала, Залишивши і хвилювання й страх... Дитя до себе ніжно пригорнула, Ось щастя мами — на її руках...

І вістку добру пастухи приймали, Їх Дивом Бог в ту ніч благословляв... А Ангели святе передавали... «ОСАННА» — хор небесний повторяв.

Не бійтесь... радість нині вам звіщаю, У яслах народилось Немовля, Він всі переживання ваші знає... І тільки Ним врятується Земля.

Про це і мудреці далекі знали, З дарунками за зіркою ішли. Зоря шлях до любові показала, Вони Дитя обіцяне знайшли...

Христос прийшов з Небес і зміг лишити Престол, всю велич вулиць золотих... Щоб тих, хто спить в гріхах — їх розбудити, Хто скривджений життям — зцілити тих...

Щоб люди щастя і добро пізнали, Він благодать і милість проявив... І людям, що образ гріхків зазнали, Свої обійми Сам Господь відкрив...

Зціляють рани нам Ісуса Руки, На волю Він виводить із п'їтьми... І розуміє розпач, знає муки, Які порою втомлені всі ми...

Він знав, чому прийшов, на що чекати, Свій бачив шлях... страждання зокрема, Жив тут, де смутку і молінь багато, Для відпочинку місця де нема...

Про Нього так багато говорилося, Прозрів тепер і бачить Вартимей, Уста німого в радості відкрились, Благословляв Ісус малих дітей.

Яір щасливий донечку знов чує, Хтось має замість осуду — любов... В Вифезді хворий більше не сумує, У Кані Галилейській свято знов...

Христу ж відкрився шлях по Dolorosa, Смирено як ягня на страту йде... Кров капає свята, стікають сльози, Мовчить Він, а юрба кричить, гуде...

Прикрашений вінцем був із тернини, Побитий весь... хоч зла і не зробив... На Себе взяв людські страшні провини — Так дорого спасіння оплатив.

А ніч Різдва — народження Святого, Він зараз — зовсім Крихітний Малюк, Дрімає в яслах Син Живого Бога, Прислухайся до головного, друг:

До нас прийшов! І В Небо шлях відкрився Через Ісуса — неземне Дитя, А до Голгофи тільки років тридцять, Вони стрілою швидко пролетять...

Проколотий меч Марії душу бідну, Та Божий план здійсниться і без змін... І зрозуміють люди як потрібний Ісус їм... й Другом може стати Він.

Хвали Достойний... і у всяку пору Хай славиться Ісус у всіх серцях... Прийшов сюди, щоб з Ангельським ми хором Йому співали пісню в Небесах.

Наталія Луцик-Мартинюк

Яким Віфлеємом ти будеш цього Різдва?

Закінчення. Початок на стор. 2

Вибір, напрямок і подорож

Віфлеєм символізує вибір між шумом цього світу і тишею Бога. Ця тиша не означає, що Бог не говорить, а, скоріше, те, що через тишу ми можемо почути Бога, який говорить із нами багатьма способами.

Це також нагадування про те, що «менше» часом може означати «більше», і що ми не повинні бути центром усього. Це свідчить про те, що фон часто може бути найкращим місцем. Щоб по-справжньому любити Бога та ближніх і служити їм, ми повинні відступити від того, щоб бути настільки огорнутими самими собою.

Віфлеєм — це також нагадування, що дорога до Христа і з Христом не позбавлена боротьби. Людська невпевненість і зло відповіли на Його народження вбивством невинних дітей. Людські пріоритети і природа реагували на Його простоту складністю. Людська заклопотаність собою відповіла на Його милосердя судом та лицемірством.

Ми не можемо йти за Христом, не слідуючи дорогою хреста, який Він ніс, починаючи з тієї Тихої ночі. Коли ми обираємо Христа і Його хрест, має сенс назвати свій вибір перехрестям. Вибори, справді важливі у нашому житті — це або йти до хрестів, які ми змушені нести заради Бога, або ж від них; напрямки або до Христа, або від Нього.

Обравши шлях і напрямок, ми відповідаємо за подальшу подо-

рож. Ми перебуваємо у цій подорожі зараз. Незалежно від нашого напрямку, у нас буде можливість або спонуса відступити чи змінити напрямок.

Йдіть за зіркою

Нам, як і євангельським мудрецам, було би мудрим йти за зіркою, яка веде нас до Христа. Нам, як і їм, було би мудро уникати зла, яке чаїться за кожним поворотом нашої подорожі. Так само, як і вони, ми покликані запропонувати Богові свої унікальні дари у служінні з любов'ю і шаную.

Світ навколо нас завжди був галасливим, егоїстичним, лицемірним та похворим. Таким був Віфлеєм тієї давньої ночі. Христос не уникав того Віфлеєма. Він прийняв його, народившись у ньому, так само, як Він прийняв свій хрест і був принесений на ньому у жертву через роки.

Христос показав нам, що любов не боїться бруду, пилу, недосконалості та боротьби цього світу. Він показав нам, що для того, щоб служити Богу, ми повинні пройти крізь труднощі цього світу, подолати їх і прийняти наші хрести для більшої слави Божої.

Отже, яким Віфлеємом ви обираєте бути? Чи будете ви земним Віфлеємом, який представляє цей світ? Чи підете за межі цього місця, ставши Віфлеємом, який уособлює вашу вічну мету і долю як дитини Божої і слуги Христа?

Джерело: CREDO

ЗАРАДИ ЛЮБОВІ ДО ХРИСТА

ДАПОЦЦО ПРОВІВ вісім років у німецькому концентраційному таборі. Ось як розповідає він про жахливі 1937–1945 роки.

Будучи досить міцної статури, я важив тоді сорок п'ять кілограмів. На всьому тілі у мене рясніли смуги від ударів. Моя права рука була зламана, і вже більше ніколи я не володів нею досконало.

У надвечір'я Христового Різдва 1943 року мене викликали до коменданта. Я з'явився перед ним босим, із голим торсом. Комендант стояв біля стола з розкішними наїдками. Я, що вмирав від голоду, мусив споглядати цю королівську вечерю. Шаленими зусиллями я переборював спокосу зненавидіти коменданта.

Наприкінці вечері ад'ютант приніс наву і маленькі тістечка. Здавалося, коменданту цей делікатес був добре

відомий. Глянувши на мене, він сказав:

— Дапоццо, ваша дружина — чудова господиня!

Я не зрозумів натяку. Комендант пояснив:

— Упродовж усіх цих років ваша дружина присилає для вас тістечка, які завжди мені надзвичайно смакують.

Спонука ненависті в цю мить була особливо настирливою. Моя дружина і четверо дітей відмовлялися від свого мізерного раціону муки, масла і цукру, щоб спекти для мене тістечка: А цей чоловік пожирав їх! Я попросив дозволити мені хоч понюхати печиво, щоб згадати запах дому.

Проте комендант відмовив і вигукнув:

— Raus! Геть!

Після війни я натрапив на слід цього коменданта, який змінив прізвище і намагався жити нічим не помічений. У

1953 році я з одним моїм товаришем завітав до нього. Він не впізнав мене, я відрекомендувався:

— Я номер 17531. Пригадуєте Різдво 1943 року?

Комендант зіщулювався від страху.

— Ви прийшли, щоб помститися? — запитав він глухим голосом.

Замість відповіді я розгорнув великий пакунок, у якому було повно цих чудових тістечок. Я попросив дружину колишнього коменданта зварити наву. Потім ми їли тістечка і пили наву всі четверо.

Ми дивилися одне на одного. Із слізьми на очах комендант запитав:

— Але чому ви простили мені?

Я відповів:

— Заради любові до Христа.

(Зі збірки П'єр Лефевр, Бруно Перрине *Незвичайні історії: Смішні, а також такі, що спонукають до роздумів.* Львів: Свічадо, 2002)

П'ять важливих складових християнського життя

Що робить християнське життя справжнім і змістовним? У посланні до Филип'ян апостол Павло відкриває секрети, які можуть кардинально змінити наше сприйняття віри та стосунків у Церкві. У його словах звучить заклик до вдячності, єдності та активної участі в Євангелії — принципів, які не тільки об'єднують нас, але й ведуть до глибшого розуміння нашого покликання. Чи готові ви дізнатися, як цілковите уповання на Ісуса може перетворити ваші страхи на силу, а сумніви — на впевненість? Як довіра до Бога може стати джерелом натхнення у важкі часи? Отож, читаємо:

«Дякую Богові моєму при вській згадці про вас, завжди в кожній моїй молитві за всіх вас здійснюючи молитву із радістю за участь вашу в Благовісті від першого дня і донині, будучи впевнений у тому, що Той, Хто почав у вас добру справу, буде вершити її до Дня Ісуса Христа» (Фил.1:3-6)

Навіть у цьому стислому привітанні апостола, ми бачимо **п'ять важливих складових християнського життя**, життя Церкви:

1. Вдячність («дякую Богові моєму»). Вдячність — це обов'язкова складова нашого життя, і все, що є предметом нашої радості, має бути і предметом нашої вдячності.

2. Єдність («згадка про вас», «молитва за всіх вас»). Легко любити того, хто любить тебе; легко молитися за того, хто молиться за тебе.

Люди, які нас оточують по-різному до нас відносяться (зокрема, і в церкві). Хтось захоплюється вами, поважає, молиться за вас, уважно слухає ваші проповіді. І ми могли б сказати: ми згадуємо про таких людей, і молимося з радістю за таких. Апостол Павло дивиться на Церкву, як на єдине ціле. Він каже: я згадую за всіх вас, і молюся за всіх вас. Бо в єдності сила! Бо Христос і Отець єдині, і хоче бачити єдиними і нас, Церкву.

3. Участь в Євангелії («за участь вашу в Благовісті»). Хтось сказав, «якщо в нашій церкві мало благовістя, значить ми мало любимо». Ап. Павло сказав: «горе мені, якщо я не благовіщу!» (1Кор.9:16). Ваше оточення — це ваше місіонерське поле.

Багато людей хочуть Спасителя, але їм не потрібний Господь. Однак ми благовіствуємо не тільки Спасителя, але і Господа.

Це привід для радості, коли християни, які добре почали, так само

добре і продовжують. Важливо зберігати і нам оцю стабільність і ревність: «від першого дня й донині». «Ви добре бігли, хто зупинив вас?» — питання, яке було задано галатам (Гал.5:7). Ефесяни залишили першу любов (Об.2:4). Зате церква в Тіатрах рухалася по висхідній: «останні вчинки твої, що більш за перші» (Об.2:19)

4. Цілковите уповання на Ісуса («будучи впевнений у тому,

що Той [Христос]»). Оберіть сьогодні, з яким настроєм жити: страх чи сміливість; сумнів чи впевненість. Хоча є самовпевненість, що теж неправильно. Ми маємо цілковиту надію на Ісуса — як в плані спасіння, так і в плані земного служіння.

«Отже, не залишайте сміливого прагнення вашого, якому є велика нагорода» (Євр.10:35), «не покидайте уповання вашого», «не відкидайте відваги своєї», «Не полишайте ж мужності своєї» (різні варіанти перекладу).

Бог «воскресив Його [Ісуса] з мертвих і дав Йому славу, щоб ви мали віру і уповання на Бога» (1Петр.1:21)

5. Довіра Богу («буде вершити»... до кінця, «до Дня Ісуса Христа»). Неможливо служити, якщо немає довіри Богові. Завжди є побоювання, загрози, невіданість перед завтрашнім днем. Але це не зупинило ап. Павла. Він був певний, що «від усякого вчинку лихого Господь [Його] визволить та збереже для Свого Небесного Царства» (2Тим.4:18).

Зараз багато панікуючих — тих, які кажуть: не час служити, не час будувати, не час відкривати. Хочу заповісти: Бог буде і далі вершити Свою справу! Аж до кінця днів, до Дня Ісуса Христа. Отже, ми теж маємо бути націлені на далекоглядність, працювати аж до приходу Господа. І ми справді будемо бачити, як Господь буде проводити...

t.me/genish_blogspot

Ким є для тебе Бог?

Кожен з нас колись ставив собі питання: ким є для мене Бог? Це запитання не лише про віру, але й про наші стосунки з Ним. Історія Якова, що описується в Біблії, демонструє, як важливо зрозуміти це питання на глибшому рівні.

Прочитаємо її:
«Тоді Яків спитав його: «Скажи, будь ласка, своє ім'я?». А цей відповів: «Чого питаєш моє ім'я?» І тут поблагословив його» (Бут.32:30, пер. Хоменка)

Є два ключових питання, які визначають твоє становище в дійсності: хто є для тебе Бог і ким ти є для Бога? І саме в цей момент

прожив більшу частину свого життя — забрав первородство, набув майно, худобу, сім'ю, друзів і ворогів, молився і складав обіти — і при цьому по-справжньому не був знайомий з Богом. Щось чув про Нього, але не знав Його близько.

В ту ніч відбулася зустріч з Богом. Бог тепер по-іншому дивився на Якова, і Яків по-іншому пізнав Бога.

Оце питання Якова «Скажи, будь ласка, Своє ім'я» говорить про бажання Якова пізнати Бога. І це питання, як бачимо, бажання пізнання Бога, стало причиною благословіння. «І тут поблагословив його» (вірш 30)

А тепер давайте згадаємо різдвяну історію.

«Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах

ня: святий або грішний, ворог або друг, домашній або чужий. Нехай сьогодні прозвучить це питання: хто ти для Бога? Не розпочинай день в незрозумілому становищі. Час небезпечний, життя непередбачуване. «Заприялися із Ним, та й май спокій, цим прийде на тебе добро» (Йов.22:21)

Ким є для тебе Бог? Запитає і ти: Господи, яке Твоє ім'я? Я хочу знати Тебе більше.

1. Нехай тобі відкриється Ім'я **Еммануїл!** Тоді ти не будеш як Гедеон сумніватися: якщо Господь з нами, то чому таке стається навколо? Ти будеш точно знати: Господь зі мною! Ти будеш переживати Його!

2. Нехай тобі відкриється Ім'я **Дивний Порадник.** Важливо налаштувати свій приймач на хвилю

зберегти і укрити, Бог сильний спасти!

4. Нехай тобі відкриється Ім'я **Отець вічності.** Я бачу, як через події останніх років Бог відкривається цим іменем до багатьох християн. Нарешті вони задумалися про вічність. Бо земне похиталося... Знаючи Бога, як Отця вічності, навіть втративши все земне, ти будеш продовжувати стояти. Ми маємо орієнтуватися на вічне. І можливо, в майбутньому нас чекають такі часи, які ми не зможемо пройти, якщо не відкриється нам Бог цим іменем...

5. Нехай тобі відкриється Ім'я **Князь Миру.** «Зоставляю вам мир, мир Свій вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. Серце ваше нехай не тривожиться, ані не лякається!» (Іван.14:27). Непросто

в житті Якова вирішувалося це питання.

По життю Яків був «щасливчиком». Усім був забезпечений і все легко отримував. Але прийшли обставини, коли йому треба було переосмислити своє життя. По-заду — розгніваний тесть, а попереду — обманутий і злопам'ятний брат.

Людина опинилася в тяжких обставинах. Але не життєві обставини змінюють людину з середини. Преображення Якова відбулося під час зустрічі з Богом.

Зазвичай, про ім'я запитують на початку знайомства. Тому прохання Якова наче натякає, що він

Його, і кликнуть ім'я Йому: **Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру»** (Іс.9:6)

«Ось діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвуть Йому Ім'я Еммануїл, що в перекладі є: **З нами Бог»** (Матв.1:23)

Всі ті ж питання стоять перед кожним із нас: хто ти є для Бога і ким Бог є для тебе?

Ми маємо взяти сьогодні уроки із життя Якова. Бог являється нам в особі Ісуса Христа. І наше сприйняття Христа визначає наше відношення до Бога.

Ким ти є для Бога? У Бога варіантів небагато. Є два положен-

ня: Божого голосу і отримувати слова від Нього. Останні роки показують, що людські поради безсилі. Ми бачили багато християн, які з претензіями зверталися до своїх служителів: скажіть нам що робити, не мовчіть. Христос же є Дивним Порадником, який знає як поступити влюбій ситуації!

3. Нехай тобі відкриється Ім'я **Бог сильний!** Ти знав, ймовірно, колись це ім'я, але забув, засумнівався. Бог сильний! Його сила не ослабіла! «О ти, що зवेशся Яковів дім, чи змалів Дух Господній? Чи ці чини Його?» (Мих.2:7). Бог сильний явити чудо, Бог сильний

бути спокійним, коли навколо тривога. І хто знає, з якими тривогами ще доведеться зустрітися...

То який твій стан перед Богом? І як близько ти знаєш Бога?

Христос один раз вселяється в наше серце (або як ми кажемо часто — народжується). Але пізнавати Господні імена можна багато разів — все глибше і глибше. Для вас за рік може багато разів відкритися ім'я Еммануїл, Дивний Порадник, Бог сильний, Отець Вічності і Князь миру.

Знати Христа — це велике щастя!

Олександр ГЕНІШ

Як святкувати Різдво?

Закінчення. Початок на стор. 1

Ісус народився не для того, щоб ми святкували його день лише як урочистість або традицію. Святкування Різдва має глибше значення — це можливість усвідомити, що через Його народження ми отримали шанс на спасіння, примирення з Богом.

Згідно з Євангелієм від Матвія, мудреці прийшли до Ісуса, принесли Йому подарунки — золото, ладан і мирну. Це символізує нашу відповідь на Божу благодать. Ми не лише відзначаємо цей день, а й пропонуємо Богові наші дари: не матеріальні, а серце, вірність, добрі справи.

Замість справжньої суті — звичаї та традиції

На жаль, сьогодні часто святкування Різдва втрачає свій духовний зміст. Багато людей зосереджуються не на глибині цієї події, а на зовнішніх атрибутах святкування: подарунках, святкових стравах, ялинках і феєрверках.

Ці традиції і звичаї можуть створити атмос-

феру святковості, але якщо ми не звертаємо увагу на суть Різдва, то воно втрачає своє справжнє значення. Святкувати Різдво — це не просто розваги, це час, коли ми повинні відкрити свої серця для Бога і для ближніх, допомогти тим, хто потребує нашої підтримки, поділитися любов'ю з тими, хто страждає.

Вже вкотре ми святкуємо Різдво в умовах важкої війни. В Україні йдуть бойові дії, і багато наших співвітчизників переживають не тільки фізичну, а й духовну біль. На фронті наші воїни борються за мир, на полях боїв вони захищають наше майбутнє. В лікарнях лежать поранені, багато сімей залишилися без своїх рідних, сиріт стає більше, а в серцях людей біль і смуток. Тому, святкуючи Різдво, ми повинні не тільки зібратися за святковим столом, а й розуміти, що справжня радість Різдва полягає в тому, щоб служити тим, хто потребує нашої допомоги.

Відвідати хворих, поранених, сиріт — це реальний спосіб святкувати народження Спасителя. Ісус прийшов на землю не для того, щоб отримати, але щоб віддати. Він навчав нас любити і служити ближнім, особливо тим, хто

страждає. Коли ми допомагаємо іншим, ми втілюємо в своєму житті ті цінності, які Христос приніс на землю. Тому, святкуючи Різдво, ми можемо йти не тільки до родичів і друзів, але й до тих, хто втратив все — до дітей, які залишилися без батьків, до військових, що віддають службу на передовій, до людей, що знаходяться в лікарнях або у тимчасових притулках. Кожен з нас може бути носієм Різдваної вісті — миру, надії та любові.

Різдво — це не свято для себе, а для інших

Різдво не повинно бути лише моментом для себе, але часом, коли ми думаємо про інших. Різдво — це час, коли ми маємо згадати про тих, хто в потребі, хто не має родини, хто переживає горе і страждання. Відвідати тих, хто в біді, принести їм радісну вістку, зробити добрі справи — це і є справжнє святкування народження Ісуса. Він показав нам приклад служіння, і ми покликані йти його шляхом.

Замість того, щоб зосереджуватися на матеріальних аспектах святкування, давайте подумаймо про тих, хто потребує нашої допомоги. Святкувати Різдво — це не сидіти за столом, а приносити світло тим, хто у темряві, не лише в будинках, але й у серцях.

редакція газети «За віру Євангельську»

Дії Апостолів

28 Розділ

¹ А коли врятувалися ми, то довідалися, що острів той звється Меліта. ² Тубільці ж нам виявили надзвичайну людяність, бо вони запалили огонь, ішов бо дощ і був холод, і прийняли нас усіх. ³ Як Павло ж назбирав купу хмизу та й поклав на огонь, змія вискочила через жар, і почепилася на руку йому... ⁴ Як тубільці ж угледіли, що змія почепилася на руку йому, зачали говорити один одному: Либонь цей чоловік душогуб, що йому, від моря врятованому, Помста жити не дозволила! ⁵ Він струснув ту звірюку в огонь, і ніякої шкоди не зазнав! ⁶ А вони сподівалися, що він сплунне або впаде мертвий умиць. Коли ж довго чекали того та побачили, що ніякого лиха не сталося з ним, думку змінили й казали, що він бог...

⁷ Навкруги ж того місяця знаходилися, добра начальника острова, на ім'я Публія, він прийняв нас, і три дні ласкаво гостив. ⁸ І сталося, що Публіїв батько лежав, слабкий на пропасницю та на червінку. До нього Павло ввійшов і помолвився, і, руки на нього поклавши, уздоровив його. ⁹ Якже трапилось це, то й інші на острові, що мали хвороби, приходили та вздоровлялись. ¹⁰ Вони нас вшанували й великими почестями, а як ми від'їжджали, понаклали, чого було треба.

¹¹ А по трьох місяцях ми відпливли на олександрійському кораблі, що мав знака братів Діоскурів, і що на острові він перезимував. ¹² І, як ми допливли в Сіракузи, пробули там три дні. ¹³ А звідти, плывучи понад берегом, прибули ми до Регії, а що вітер південний повіяв за день, то другого дня прибули в Путеолі, ¹⁴ де знайшли ми братів, вони ж нас ублагали сім день позостатися в них. І ось так прибули ми до Риму. ¹⁵ А звідти брати, прочувши про нас, назустріч нам вийшли аж до Аппіфору та до Тритаверни. Побачивши їх, Павло дякував Богові та посмілішав. ¹⁶ А коли прибули ми до Риму, Павлові дозволено жити особно, ураз із вояком, що його сторожив.

¹⁷ І сталося, по трьох днях Павло скликав знатніших з юдеїв. Як зійшлися ж вони, він промовив до них: Мужі-браття! Не вчинив я нічого проти люду чи звичаїв отцівських, та проте мене видано з Єрусалиму ув'язненого в руки римлян. ¹⁸ Вони мене вислухали та й хотіли пустити, бож провини смертельної ні однієї в мені не було. ¹⁹ Та юдеї противилися, тому змушений був я відкликатися на суд кесарів, але не для того, щоб народ свій у чомусь оскаржити. ²⁰ Тож із цієї причини покликав я вас, щоб побачити й порозмовляти, бо то за надію Ізраїлеву я обкутий цими кайданами... ²¹ А вони відказали йому: Не одержали ми ні листів із Юдеї про тебе, ані жоден із братів не прийшов, і не звістив, і не казав чого злого про тебе. ²² Але прагнемо ми, щоб почути від тебе, яку думку ти маєш, бо відомо про секту цю нам, що їй скрізь спротивляються.

²³ А коли вони визначили йому день, то дуже багато прийшло їх до нього в господу. А він їм від ранку до вечора розповідав, та про Боже Царство свідоцтва давав, і переконував їх про Ісуса Законом Мойсея й Пророками. ²⁴ І одні вірили в те, про що він говорив, а інші не вірили. ²⁵ Вони між собою незгідні були й повиходили, як промовив Павло одне слово, що добре прорік Дух Святий отцям нашим через пророка Ісаю, ²⁶ промовляючи:

Піди до народу цього та й скажи:

Ви вухом почуєте, та розуміти не будете, дивитися будете оком, але не побачите!

²⁷ Затовстіло бо серце людей цих,

тяжко чують на вуха вони,

і зажмурили очі свої,

щоб якось не побачити очима,

і не почути вухами,

і не зрозуміти їм серцем,

і не навернутись,

щоб Я їх уздоровив!

²⁸ Тож нехай для вас буде відоме, що послано Боже спасіння оце до поган, і почують вони! ²⁹ Як промовив він це, розійшлися юдеї, велику суперечку провадивши поміж собою. ³⁰ І цілих два роки Павло пробув у найнятім домі своїм, і приймав усіх, хто приходив до нього, ³¹ і проповідував він Боже Царство, та з відвагою повною беззаборонно навчав про Господа Ісуса Христа!

Шановні брати та сестри! РОЗПОЧАЛАСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

В матеріалах нашої газети ми надаємо інформацію про життя нашого братерства, повідомляємо останні новини, що стосуються життя християн та висвітлюємо цікаві матеріали різної християнської тематики, зміст яких веде читачів до пізнання Божої Правди.

Газета «За віру євангельську» виходить кожного місяця за рахунок добровільних пожертвувань.

Ваш внесок допоможе розповсюдженню Благої вістки серед тих, хто не знає Бога.

НЕ ПРОПУСТИТЬ МОЖЛИВІСТЬ СТАТИ СПІВУЧАСНИКОМ БЛАГОВІСНИЦЬКОГО СЛУЖІННЯ!

Вартість підписки одного примірника становить 250 грн. на 2025 р. (при замовленні більше 5 примірників вартість підписки одного примірника 150 грн. за рік)

Рекомендуємо замовляти газети від 250 шт. Ціна однієї упаковки в такому випадку — 500 грн (в упаковці 250 шт.). Таким чином ваша помісна церква зможе ще й прийняти участь в євангелізації. Оплату можна здійснювати помісячно або наперед за рік.

Чекаємо позитивної інформації!

Наша адреса: м. Рівне вул. Василя Червонія (Гагаріна), 32-а, 33022.

Якщо ви не маєте можливості внести пожертвування, але вас бажають отримувати нашу газету, — просимо повідомити нас за телефоном: +38 (093) 724 82 25 (Viber) або +38 (068) 48 408 15 — Олександр. Ми з радістю постараємося вам допомогти, оскільки зацікавлені, щоб кожна людина зростала у пізнанні Духовних істин та отримувала практичні поради на не легке повсякденне життя!

Пожертвування можете надсилати на картку Приватбанку:

4149 4990 8304 1960 — Олександр

(в призначенні платежу прохання зазначити «на газету» та власні ініціали, після чого повідомте про платіж за вказаними вище номерами)

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
с. Бишляк, вул. 17 вересня, 4;
с. Великий, вул. Шевченка, 51;
с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
с. Ромейки, вул. Садова, 22;
с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
с. Чапка, вул. Центральна, 2А;
с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
с. Половлі, вул. Л. Українки;
с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
с. Жовчині, вул. Нова;
с. Великі Цепцевиці, вул. Л. Українки, 71;
с. Острів, вул. В. Васковця;
с. Щоків, вул. Лісна, 14;
с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
с. Городець, вул. Садова, 1а;
с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
с. Більська Воля;
с. Діброва;
с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
с. Любачи, вул. Вишнева, 19;
с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Ілліні, вул. Млинівська, 25;
с. Гоща, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
с. Вітків, вул. Набережна, 9;
с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
с. Терентіїв, вул. Центральна;
с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
с. Подоліани, вул. Шевченка;
с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
с. Тучин;

- с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
с. Вовкошів;
с. Андрусіїв;
с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
с. Синів, вул. Зелена, 15;
с. Колесники;
с. Воронів;
с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с.т. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
с. Берестечко, вул. Надстирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
с. Рудка, вул. Садова, 9;
с. Княгинин, с. Ільбибоки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115А. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
с. Стівець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
с. Панталія;
с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
с. Мירוгища, пр. Патолічева, 2;
с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
с. Підбруси́н, вул. Першотравнева, 7;
с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
с. Осова, вул. Незалежності-3;
с. Будимля, вул. Незалежності-3;
с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
с. Колки, вул. Центральна, 93;
с. Людими, вул. Лісова, 8;
с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
с. Грицьки, вул. Івана Франка;
с. Підлісне, вул. Нова;
с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
с. Жадень, вул. Центральна, 176;
с. Бродець, вул. Набережна, 17;
с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
с. Заслущя, вул. Л. Яцут, 17;

- с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
с.т. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
с. Серники, вул. Партизанська, 40;
с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
с. Морочне, вул. Центральна, 121;
с. Кухче, вул. Березова;
с. Річниця, вул. Соборна, 28;
с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівські;
с. Локниця, вул. Центральна, 195;
с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
с. Неньковичі, с. Привітківка;
с. Млинок, вул. Центральна, 68;
с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
с. Мізоч, вул. Липки, 7;
с. Гільча, вул. Чесьська, 97;
с. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
с. Ступно, вул. Бокова, 2;
с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
с. Здоббиця, вул. Мартинівка, 89 а;
с. Білашів;
с. Нова Мощаниця, вул. Ялиси, 2;
с. Будараж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
с. Невіркив, с. Жорнівка;
с. Головинці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
с. Іванічі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
с. Звездівка
с. Перетоки, вул. Соборна, 18
с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
с. Злазне, вул. Тиха, 17
с. Глажева
с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
с. Бичаль
с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
с. Корчин
с. Деражин, вул. Шевченка, 51 В
с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
с. Гута, вул. Бугейська, 25-А
с. Малий Стидин
с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
с.т. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
с. Смородва, вул. Острів, 7;
с. Підлозіці, вул. Незалежності, 31;
с. Довгошів, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
с. Ярославичі;
с. Угідці, вул. Центральна, 7;
с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
с. Малин, Радянська, 12 А;
с. Свнців, вул. Визволення;
с. Підбруси́н;
с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острого, пр. Садовий, 5;
с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
с. Могиляни, вул. Шевченка, 15
с. Оженин, вул.Кринична, 7
с. Українка, Заводська, 14
с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
с. Почаки, вул. Молодіжна, 5-А
с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
с. Волосківці, вул. Буденного, 33
с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
с. Зарічне, с. Пляшева
с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
с. Боратин, вул. Набережна
с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
с. Підзамче
с. Копані, вул. Зелена, 3
с. Теслувці, вул. Шевченка, 3
с. Хотин, вул. Джерельна, 10
с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христ Спаситель». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світланка Зоря»;
с.т. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
с. Корнин, вул. Польова, 2;
с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі! Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

QR codes for PrivatBank and monobank with card numbers and URLs.

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
с. Новокуків (скра) вул. Л. Українки, 11-а;
с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
с. Зоря, вул. Орловського, 6;
с. Оржів, вул. Центральна, 34;
с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
с. Макотери, вул. Козацька, 38-а;
с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
с. Обсід, вул. Шевченка, вул. Весняна, 53;
с. Углище, вул. Річна, 20;
с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитнярад-2 (місіонерські станції).
Рокитнярський р-н:
с.т. Рокитне, вул. Приходька, 2;
с. Карпилівка, вул. Княгині Ольги, 13;
с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
с. Томаше село, вул. Зарічна, 2;
с. Старгород, вул. Привокзальна, 19-а;
с. Познань, с. Глинне;
с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
с. Обсід, вул. Пудилівська, 110;
с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
с. Рокитин, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
с. Хміль, Шкільна, 6;
с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
с. Заболоття, вул. Соборна;
с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
с. Грабуни, вул. Незалежності;
с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
с. Березово, вул. Соборна;
с. Єльне, вул. Ковпака;
с. Білівіж (місіонерська станція).
Сарненський р-н:
м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церк-